
Abdurrazak Peler, Yükselen Gökçe (2013). The Tense-Aspect-Mood/Modality System of the Turkish Spoken in Cyprus, Saarbrücken (Deutschland); Scholar's Press, 334 p., ISBN: 978-3-639-51579-4

Saffet YILMAZ¹

Scholar's Press tarafından 2013 yılında baskısı yapılan *The Tense-Aspect-Mood/Modality System of the Turkish Spoken in Cyprus* adlı eser, Kıbrıs Türk Ağızları üzerine sosyodilbilimlilik açısından geniş çaplı ilk çalışmadır. Bu çalışma Dr. Öğr. Üyesi. Gökçe Yükselen Abdurrazak Peler'in İngiltere'de hazırlanmış olduğu doktora çalışmasıdır. İngiltere'de hazırlanan tez Almanya'da basılmıştır.

Dr. Peler'in bu çalışması beş ana bölümden oluşmaktadır:

I. Giriş,

II. Kurumsal Giriş - Zaman, Görünüş (Bakış), Kip ve Kiplik,

III. Ölçünlü Türkçede Zaman, Görünüş (Bakış) ve Kiplik (Modalite),

IV. Eski Anadolu Türkçesi,

V. Türkçenin Kıbrıs Ağızlarının Zaman, Görünüş, Kiplik ve Kip Sistemi.

Kıbrıs, bilindiği gibi üç kıtanın kavşağında yer alan bir ada ülkesidir. Ada'nın ticaret yollarının ve kutsal topraklara giden rotaların üzerinde bulunması, adayı tabii olarak Doğu Akdeniz'in en stratejik yerlerinden biri yapmaktadır. Bu durum da adayı tarihin başından itibaren Romalılar, Persler, Latinler, Araplar, Türkler gibi bölgeyi kontrol altında tutmak isteyen devletlerin mücadele alanına dönüştürmüştür. Sonuçta birçok farklı kavimin sürekli akışına maruz kalmış; geçmişten günümüze birçok medeniyete ev sahipliği yapmıştır. Günümüze gelindiğinde bilindiği gibi adada artık bütün Müslüman unsurlar Türklerin içinde

---

¹ Türk Dili Bilim Uzmanı: E-posta: saffetalp@gmail.com.

ve bütün Hristiyan unsurlar Rumların içinden erimiş vaziyettedir. Mesela Kıbrıs'ta hem Türkleşmiş hem de Rumlaşmış Afrikalı siyahiler yaşamaktadır. Bu durum da Kıbrıs'daki mevcut yapıyı ve kültürü anlamak için en somut örnek olsa gerek. Peler, çalışmasında İngiliz idaresinde Ada'da yaşayan Rumca konuşan Müslümanlarla Türkçe konuşan Hristiyanlara dair şöyle bilgi vermektedir:

Although the contemporary speech of Turkish Cypriots has become very close to that of Turkey, with the spread of education, the picture was very different in the past. Statistical results procured by the British censuses held on the island brought into light that national / religious boundaries did not coincide with the linguistic ones. Census results show that there had been a Greek-speaking Muslim community on the island. The size of this community constituted more than 5% of the Muslim population on the island during the initial years of the British Rule. However, in the fourth decade of the British Rule, the size of this community was halved and remained around 2.5% in the following years (see table 5.5). On the other hand there had been a numerically insignificant Turkish-speaking Christian community of 100- 150 persons on the island (see table 5.6). Additionally linguistic data gathered from the Turkish speaking population displayed a rather different portrait than today (Abdurrazak Peler, 2013: 211).

Peler, yer yer Kıbrıslı Rumlara dair bilgiler de verir. Mesela Rum toplumunun karmaşık yapısını ve bu yapının Kıbrıs Türk ağızları üzerine etkisini şöyle belirtir:

The presence of Crypto-Christians on the island complicates the issue further. It is possible that these converts, who had a very mixed ethnical and linguistic background (Greek, Italian, French, Syriac, Arabic, may be Armenian), had contributed to the development of the TDC as well. However, it is hard to detect their influence on the linguistic situation of the island (Abdurrazak Peler, 2013: 262-263).

Kıbrıs'taki Arapça etkisini ile ilgili Peler bu hususta şunları söyler:

On the other hand borrowings from the other languages of the island are not so visible if there is any at all. Only the presence of Arabic lexical borrowings, which are absent in MST, in the TDC may pose an overt example to the contact with this language. The plural suffix *-at* as in *İngilizat* "the English" or in *gavurat* "infidels" could also be mentioned inter alia. However, it should be born in mind that it is possible that elements like *İngilizat* and *gavurat* could be a result of aspiration to Ottoman Turkish, which had been the prestigious high language, like the presence of *izafes*, i.e. Persian and Arabic style compounds, in the speech of Turkish ordinary folk. It is not clear whether Arabic borrowings are result of contact on the island or received through an Anatolian ancestral variety. For instance the word *mücedra* "pıraf with green lentil" < Ar. mücedder "pockmark" (Kabataş, 2007: 435) sets a good example for this situation (Abdurrazak Peler, 2013: 263-264).

1571'de Osmanlı Devleti tarafından Kıbrıs'ın fethinin ardından gerçekleşen göçler sonucu adada Türk nüfusu ve Türkçe konuşurlar artmaya başlamıştır. Artmaya başlamıştır diyoruz;

çünkü adadaki Türk varlığının Osmanlı öncesinde de söz konusu olduğuna dair yeni tezler ortaya atılmıştır.² Peler'in çalışmasında Kıbrıs'ta Türk varlığı üzerine tablolar bulunmaktadır. Bunlardan özellikle "*Table 5.1 Development of Population in Cyprus between 1526-1841*" tablosu dikkat çekicidir. Peler, burada Avrupalı araştırmacılar ile Osmanlı kaynaklarına dayanarak bölgedeki nüfus tespitlerini sunar (Abdurrazak Peler, 2013: 197-198)

Peler, Kıbrıs'taki Türk nüfusunun Anadolu'nun hangi bölgelerinden geldiğinde dair verileri kitabın sonunda yer alan ekler kısmında *Appendix 3* başlığı altında verir.

Historical events show that population transfer to Cyprus from the Turkish speaking parts of the empire continued throughout the Ottoman rule. Intensification is observed in this population transfer in the 18th century in line with the general policy of sedentarizing the nomadic population, which was proving to cause problems for the general public order. Therefore the common characteristic of the communities resettled to Cyprus in the 18th century is that unlike the banished initial settlers they were mainly nomads. Records show that these communities had ties with communities located in areas stretching from Syria to the Balkans, and from the Blacksea coasts to the Mediterranean coastal regions. Regardless of this geographical diversity it is overtly observable that these communities had stronger ties with areas around the southern and western coastal regions of Anatolia and Central Anatolia. The communities resettled to Cyprus in this period and their connections in the other parts of the empire are as follow (Abdurrazak Peler, 2013: 298).

Peler, bu açıklamadan sonra verdiği listeden Kıbrıs'a Anadolu'nun hemen her bölgesinden göçler olduğunu söylemektedir.

Kıbrıs'a yerleşen Türkler, Anadolu Türklüğünün bir uzantısı olarak varlığını sürdürürken, burada yaşayan diğer topluluklarla -tabii olarak- başta dil olmak üzere birçok noktada etkileşmiştir. İngiliz idaresi dönemi Ada Türklerinin Anadolu Türklüğü ile doğrudan irtibatının en az olduğu zamandır.

Geçmişteki ulaşım ve haberleşme imkânları dikkate alındığında adalarda soyutlanmış yani izole bir hayatın söz konusu olduğu bir gerçektir. Dolayısıyla Kıbrıs için de böyle bir soyutla(n)ma (izolasyon) söz konusudur. Adaya yoğun olarak Türk nüfusunun göçü sırasında Anadolu topraklarında henüz Eski Anadolu Türkçesi kullanılmaktaydı. Bu durumu, Türkiye'de yaşayan Sefarad Yahudilerinin konuştukları Ladino dilinin 15. yy İspanyolcasının özelliklerini barındırmasına benzetebiliriz.³ Keza benzer bir konuyu Selahittin Tolkun'un

² Peler, Y. G. (2018). "Kıbrıs'ta Osmanlı Öncesi Türk Varlığı", *II. İpek Yolu Akademik Araştırmalar Sempozyumu*, 20-22.09. 2018, Nevşehir/ Türkiye. S.739-746.

³ Ayrıntılı bilgi için bk. Eriş, Ü. M. (2011). "Türk Toplumsal Yaşantısının Ladino Üzerindeki Etkileri", 38. *ICANAS (Uluslararası Asya ve Kuzey Afrika Çalışmaları Kongresi)*, 10-15.09.2007, Ankara/Türkiye. S.549-560.

Türkiye'deki Özbeklerin Dili konulu makalesinde de görmekteyiz.⁴ Peler de bu duruma dikkat çeker:

Turkish-speakers are the latest comers of these peoples. Undoubtedly they brought their language together when they had settled to the island. However, firstly the geographical limitations of living on an island and secondly the political developments leading to the breaking off of the island from the main Turkish-speaking lands have influenced the development of the Turkish language on the island. This isolation has led to preservation of archaic features (i.e. Old Anatolian Turkish features) together with internal developments in the language of Turkish Cypriots (Abdurrazak Peler, 2013: 8).

Peler, Kıbrıs Türk ağızlarının Eski Anadolu Türkçesi ile ilişkilerini kitabın başka bir bölümünde şöyle belirtir:

Chapter IV mainly deals with Old Anatolian Turkish. The historical background of the Turks of Cyprus plays a key role in the sociolinguistic factors shaping the Turkish spoken on the island. Undoubtedly this brings up the issue of the original homeland of the members of pre-1974 Turkish Cypriot society. The ethnic origins not only of Turkish Cypriots, but that of Anatolian Turks are disputed fiercely by traditionalist Greek and Greek Cypriot historians. This issue constitutes an important question to be answered for the scope of this study as conversion and assimilation are two influential concepts in language contacts, which can be determinant on the tense, aspect and mood ± modality system of a language. Therefore trying to answer the question of the ethnic origins of Turkish Cypriots and Anatolian Turks is an important task for this study. Accordingly the third chapter of the book will be dealing with the issue of Turkification of Anatolia. The variety of Turkish used in Anatolia at the time, i.e. Old Anatolian Turkish, being the parent variety of Turkish spoken in Cyprus is another important subject of the study (Abdurrazak Peler, 2013: 16).

Peler, Anadolu Türkçesinin oluşumundaki etkenlerin aynı zamanda Kıbrıs Türk ağızlarının oluşmasında da rol oynadığını ileri sürer.

The ethno-religious and social picture of the peninsula leaves no gap for doubt that language contact have occurred in Anatolia throughout the Turkish period. The earlier stages of this contact is particularly important for the scope of this study, since the early varieties of Turkish spoken in Anatolia are the parent varieties of the Turkish varieties spoken in Cyprus (Abdurrazak Peler, 2013: 156).

Peler aynı şekilde Kıbrıs Türk ağızlarındaki gayri Türk özelliklerin nereden kaynaklanabileceği konusunda da şu görüşleri sarf eder:

⁴ Tolkun, S. (2010). "Türkiye'deki Özbeklerin Dili", *1. Uluslararası Türk Dialektolojisi Çalıştayı, 15-20 Mayıs 2008, Gazi Magosa/Kıbrıs. Türk Dilleri Araştırmaları*, 20, 2010: 213-223.

Despite the fact that the early Turkish writings from Anatolia are mainly translations from Persian and Arabic, therefore are under the influence of these languages and represent the language of a city-dwelling society, still display examples worth being looked into. Mainly because not only rural communities, but urban elements like craftsmen, statesmen, clergy and soldiers were also transferred to Cyprus by the Ottoman central power. Additionally historical data show that conversions, paving the way to language shift, have occurred more often in urban centers than rural areas. Therefore it is possible to encounter the traces of linguistic influence other than Persian and Arabic, which in this case would be Greek and perhaps Armenian. Such cases would be helpful in determining the origins of possible non-Turkic elements in the tense, aspect, mood-modality system of the Turkish varieties of Cyprus (Abdurrazak Peler, 2013: 156-157).

Anadolu'dan Kıbrıs'a Türk göçü asırlarca hiç kesilmemiştir. Yalnızca Ada'nın İngiliz yönetimine geçmesinden sonrası ile 1974 Kutlu Barış Harekâtı arası dönemde ise bu göçler görülmez. Dolayısıyla Kıbrıs Türk ağızlarının Anadolu ağızlarıyla ilgisini Peler, kitabın değişik bölümlerinde şöyle belirterek örneklendirir:

The TDC have the characteristics of various Anatolian Dialects of Turkish with the addition of some local features. For instance the use of the past participle marker *-Iq* as a temporal marker is a common feature in the Southern Dialects of Anatolia stretching from modern-day Antalya to Gaziantep. This usage exists in TDC even if not very frequent (see section 5.6.1.1.2.3). (Abdurrazak Peler, 2013: 188).

5.6.1.1.2.3 Indirect Past Tense with - (I)g in TDC: The third indirect past tense marker in the TDC is *-(I)g(dIr)*. This suffix, which is used for forming resultative nouns in Modern Standard Turkish, is not attested as an indirect past tense marker in the written sources of the OAT period. However Adamovič (1985: 205-206) suggests that it probably had existed regionally in everyday speech. The usage of this suffix as well is very frequent in the TDC: Adam cinlerle garişığıdır. "The man has contact with demons." (Abdurrazak Peler, 2013: 240).

Indeed the morphological and lexical structure of the TDC still preserves features of the Anatolian Turkish of the 16th century in abundance. From this point of view, the TDC look like a mixture of various Anatolian Dialects and could easily be qualified as a recently formed dialect of Anatolian Turkish (Abdurrazak Peler, 2013: 211).

Peler, ancak Kıbrıs Türk ağızlarının değişik etkenlerden dolayı kendisine özgü özellikleri olduğunu da ifade etmektedir:

Although the contemporary speech of Turkish Cypriots has become very close to that of Turkey, with the spread of education, the picture was very different in the past. Statistical results procured by the British censuses held on the island brought into light that national / religious boundaries did not coincide with the linguistic ones. Census results show that there had been a Greek-speaking Muslim

community on the island. The size of this community constituted more than 5% of the Muslim population on the island during the initial years of the British Rule. However, in the fourth decade of the British Rule, the size of this community was halved and remained around 2.5% in the following years (see table 5.5). On the other hand there had been a numerically insignificant Turkish-speaking Christian community of 100- 150 persons on the island (see table 5.6). Additionally linguistic data gathered from the Turkish speaking population displayed a rather different portrait than today (Abdurrazak Pelier, 2013: 211).

Pelier, 5.2. *Historical Background of the Speakers of the TDC* başlığı altında *Mango, Papadopoulos, Jennings, Kyrris, Luke* gibi Batılı araştırmacılar yanında *İnalçık, Gazioğlu, Kökdemir, Gerçel, Halaçoğlu, Orhonlu* gibi yerli araştırmacıların çalışmalarından yararlanarak Kıbrıs Adasına Anadolu'dan gelen insanların profilini belirlemeye çalışır. Oldukça uzun ve bol kaynaklara dayanarak hazırlanan bu bölümde yer alan aşağıdaki tespit çok ilginçtir.

.../ One interesting common feature of all of the estimations, but the Ottoman census of 1841, is that the population of the Turkish / Muslim population is higher than that of the Greeks / Christians, which contributes to the confusion. This is interesting because the information produced by the British-held census on the island right after the transfer of the island is in the opposite direction (see table 5.2). Only the statistics produced by the Ottoman census of 1841 is in compliance with the British-held censuses (Abdurrazak Pelier, 2013: 198).

Bilindiği gibi Kıbrıs'ta Türkler yüzyıllarca ağırlıklı olarak Kıbrıslı Rumlarla iç içe yaşamıştır. Bu da Adadaki Türk ağızlarını etkilemiştir. Buna ek olarak İngiliz döneminde bu defa İngilizcenin etkisi söz konusu olmuştur. Pelier, Ada Türkçesindeki Rumcanın etkisi üzerinde de durur. Kıbrıs Türk gençliğinin artık Rumca alıntılarını büyük ölçüde anlamadığını ve eski üç örnek cümle vererek bugünkü durumu belirtir:

Ona **brostimo** kesmişler de gitti **barabona** etti “They fined him, so he went and complained”

Re Memedis gördün olan **enan kastellan ge enan damalûin** çıkardı **banosdu vunon**? “Hey Mehmet! Have you seend bud? He has taken a cow and a calph on top of the mountain.”

Ra Ayşe **fere liğon zahari ge lâyi ge** yapalım şekerli bitta **ra**. “Hey Ayşe! Biring some sugar and oil so we can make sugary pitta.”

These sentences are incomprehensible for the great majority of the younger generation of the Turkish Cypriot society. It can be supposed that they could be understood by the older generation, which the great sector of is bilingual (Abdurrazak Pelier, 2013: 218).

Ada'daki Türklerin eğitim meselesi 5. *Educational Background of the Speakers of TDC* bölümünde ele alınmıştır. Özellikle 201-204 arasında verilen bilgilerden Osmanlı idaresinde Türkçe eğitimin - bölgedeki Türk nüfusu düşünüldüğünde - oldukça yaygın olduğu söylenebilir. Bu bölümde ayrıca 5.3.2 *The British Period*, 5.3.3 *The Republican Period*, 5.3.4 *The Period after 1974* gibi başlıklar altında Ada Türklerinin eğitim geçmişi ayrıntılı olarak ele alınmaktadır.

Ada'daki soyutla(n)maya rağmen öncelikle uzun asırlar Osmanlı hâkimiyeti sebebiyle, İngiliz hâkimiyetinin yaşandığı dönemde ise Kıbrıslı Türk aydınlarının bilinçli hareketleri sonucunda eğitim, öğretim ve kültürel hayatta, gerek Osmanlı gerekse Cumhuriyet dönemi ölçünlü Türkçesinin kullanımı kesilmemiştir. Peler, bu durumu şöyle özetler:

It is not clear what role the educational background of the Turkish Cypriots has played on the development of the TDC. The education system on the island had been a part of that of the empire in general throughout the Ottoman Rule. In fact the education of the Muslims of the island has always remained a part of the education system of Turkey. If the precautions taken by the British rulers after the Greek Revolt of 1931 is disregarded the textbooks and the syllabus as well as the greater proportion of the teachers had always come from Turkey. However, it is possible that the presence of Turkish Cypriot teachers in the system all along might have influenced the linguistic development of the students despite the fact that education has always been held in Standard Turkish (Abdurrazak Peler, 2013: 265).

Özellikle İngiliz döneminde Kıbrıslı Türklerin eğitim için çok defa Türkiye'ye gelmeleri ölçünlü dilin ada aydınları tarafından kullanılmasını sağlamıştır. Dolayısıyla Kıbrıs Türk halkı konuşurken hem kendi ağız özellikleri hem de ölçünlü Türkçeyi iç içe kullanmaktadır. Ancak eğitim ve medya alanında tamamen ölçünlü Türkçe geçerlidir.

Bunların dışında Kıbrıslı Türklerin 1974 sonrasında Anadolu'dan gelen yerleşimcilerle olan ekonomiden siyasete, eğitimden evliliğe kadar birlikte yaşamaları dilde yeni bir etkileşime yol açmıştır. Kıbrıs'a 1974 sonrasında başta Adana, Mersin, Antalya, Hatay, Gaziantep gibi güneyin şehirleri yanında Karadeniz'den özellikle de Trabzon'dan yerleşimciler gelmiştir. Bugün bunların da kendi ağızlarıyla Kıbrıs ağızı karışımı bir dille konuştukları görülmektedir.

Bugün Türklerin yaşadığı *Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti* sınırları dâhilinde tek bir ağız bulunmaz. Burada bir ağızlar topluluğu vardır ve mevcut *Kıbrıs Türk Ağızları*⁵ bir yazı dili

⁵ Ayrıntılı bilgi için bk. Abdurrazak Peler, Y. G. (2012). "Kıbrıs'ta Türkler Tarafından Konuşulan Lisanın Adı Ne Olmalıdır?", *Ağız Araştırmaları Dergisi*, Sayı 4. S. 90.

değildir. Yazar, özellikle Kıbrıs'ta konuşulan Türkçenin nasıl adlandırılacağı üzerinde durarak, değişik araştırmacılarca kullanılan *Kıbrıs Türkçesi*, *Kıbrıs Ağzı*, *Kıbrıslı Türkçe* terimlerini sorgular. Peler, bu konuda Demir'in kullandığı Kıbrıs Türk Ağzları (Turkish Dialects of Cyprus) kavramını benimser ve çalışmasında bu kavramı kullanır (Abdurrazak Peler, 2013: 182-183). Kıbrıs Türkleri, günümüzde her türlü yazışma ve basın-yayın faaliyetlerinde ölçünlü Türkiye Türkçesini kullanmaktadır. Fakat günlük konuşma dilinde ise yaygın biçimde bölge ağızlarını yaygın şekilde varlığını sürdürmektedir.

Çalışmanın 8-13. sayfaları arasında yer alan *I. Giriş* kısmında çalışmanın amacı belirtilmekte *kip/kiplik*, *Temel Sorunlar*, *Yöntem ve Genel Bakış* konularına genel bir giriş yapılmaktadır.

Çalışmanın 18-62. sayfaları arasında yer alan *II. Kurumsal Giriş - Zaman, Görünüş (Bakış), Kip ve Kiplik* kısmında *Görünüş, Yön ve Modalite (kiplik)* kavramları üzerine literatürdeki görüş ve tartışmalar aktarılmaktadır.

Çalışmanın 63-112. sayfaları arasında yer alan *III. Ölçünlü Türkçede Zaman, Görünüş (Bakış) ve Kiplik (Modalite)* konuları ele alınmıştır.

Çalışmanın 113-181. sayfaları arasında yer alan *IV. Eski Anadolu Türkçesi* kısmında Kıbrıs Türk ağızları, ölçünlü Türkçe ve Eski Anadolu Türkçesiyle karşılaştırılmaktadır. Kıbrıs Türklerinin tarihî arka planı yanında adanın sosyo-kültürel yapısı da konuşulan Türkçeyi şekillendirmede önemli rol oynamaktadır. Kuşkusuz bu, 1974 öncesi Kıbrıs Türklerinin *ana vatanlarını* gündeme getirmektedir. Peler, Kıbrıs'ta günümüzde konuşulan Türkçenin, adaya Osmanlı döneminde Anadolu'dan ilk göçlerin yaşandığı sırada kullanılan dilin yani Eski Anadolu Türkçesinin uzantısı olduğunu söylemektedir (Abdurrazak Peler, 2013: 156).

Çalışmanın 182-268. sayfaları arasında yer alan *V. Türkçenin Kıbrıs Ağzlarının Zaman, Görünüş, Kiplik ve Kip Sistemi* kısmında, Kıbrıslı Türklerin kökeni meselesi yanında adada konuşulan dilin üzerinde durulmaktadır. Bu bölümde ayrıca Kıbrıs Türk toplumunun eğitim tarihine genel bakış ile adadaki konuşulan Türkçenin sosyo-dilbilimsel özellikleri ele alınmaktadır. Bu bölümde Kıbrıs Türklerinin Osmanlı'dan günümüze eğitim süreci şu başlıklar altında incelenmektedir (Abdurrazak Peler, 2013:201-210).

- Osmanlı Dönemi
  - İlkokullar

- Ortaokullar
- İngiliz Dönemi
  - İlköğretim
  - Ortaöğretim
  - Özel Eğitim
- Etnik Olarak Karışık Okullar
- Cumhuriyet Dönemi
- 1974'ten sonraki dönem

Çalışmanın 266-283. sayfaları arasında *Sonuç* kısmı bulunmaktadır. Burada Kıbrıs Türk ağızları üzerine çeşitli sorular ve cevaplar, eldeki veriler yardımıyla sosyolengüistik faktörler de dikkate alınarak irdelenmiştir.

Çalışmanın 284-305. sayfaları arasında *Ekler* ve 306-333. sayfaları arasında ise *Kaynakça* kısmı yer almaktadır.

Çalışmanın 334-348. sayfaları arasında *Dizin* kısmı yer almaktadır.

Dr. Gökçe Yükselen Abdurrazak Peler'in yaptığı *The Tense-Aspect-Mood/Modality System of the Turkish Spoken in Cyprus*, adlı çalışma Kıbrıs Türk ağızlarına yönelik en kapsamlı çalışmadır. Peler, aslen Kıbrıslı olması ve uzun yıllar İngiltere'de yaşamasında dolayı meseleye hem içeriden hem dışarıdan bakabilmiştir. Özellikle Kıbrıs Türk ağızlarını Eski Anadolu ve Türkiye Türkçesiyle karşılaştırarak incelemesi çalışmanın değerini arttırmaktadır. Bu yönüyle Kıbrıs Türk Ağızları konusunda ilk ve önemli çalışmadır. Peler'i bu çalışmasından dolayı kutluyor, çalışmalarının devamını bekliyoruz.

Kaynakça

Abdurrazak Peler, Y. G. (2012). "Kıbrıs'ta Türkler Tarafından Konuşulan Lisanın Adı Ne Olmalıdır?", *Ağız Araştırmaları Dergisi*, Sayı 4. S. 90.

Abdurrazak Peler, Y. G. (2013). "*The Tense-Aspect-Mood/Modality System of the Turkish Spoken in Cyprus*", Saarbrücken, Deutschland: Scholar's Press.

-
- Eriş, M. Ü. (2011). “Türk Toplumsal Yaşantısının Ladino Üzerindeki Etkileri”, 38. ICANAS (Uluslararası Asya ve Kuzey Afrika Çalışmaları Kongresi), 10-15.09.2007, Ankara/Türkiye. S.549-560.
- Peler, Y. G. (2018). “Kıbrıs’ta Osmanlı Öncesi Türk Varlığı”, II. İpek Yolu Akademik Araştırmalar Sempozyumu, 20-22.09. 2018, Nevşehir/Türkiye, S.739-746.
- Tolkun, S. (2010). “Türkiye’deki Özbeklerin Dili”. I. Uluslararası Türk Dialectolojisi Çalıştayı, 15-20 Mayıs 2008, Gazi Magosa/Kıbrıs. Türk Dilleri Araştırmaları, 20, 2010: 213-223.